

Християнско богословие - или философия - на основата на първоначалната еврейска религия

Съставен по повод ANTICA NAMUR 2021

*Танц - Charles Samuel (1862 - 1935), Ecole belge 1913
закупен от: Отец Янсенс ван дер Маелен, Брюксел 2020*

С две приложения: стр. 2 за оригиналната еврейска религия и стр. 12 за това как младите хора и особено момичетата, които са предразположени към висок морал, са изпратени - културно - в погрешна посока.

Забележка: Концепцията е предназначена предимно за млади хора. И за тях трябва да навлизам в подробности и да пиша всичко много ясно, защото ако не го направя, те отново ще сбъркат!

Първоначалната еврейска религия е вечната просветена религия par excellence. Исус се е сблъскал с очевиден упадък тук.

Съвсем ясно е, че подобна злоупотреба, с която се е сблъскал този строител на къщи Исус, всъщност изобщо не е била позволена, особено в еврейската религия! Защото само еврейската религия е единствената религия, която тук има ценностни концепции, особено за положението на жената, които са абсолютно положителни и които никоя друга религия не може да предложи!

Първоначално обаче еврейската религия изобщо не е била религия, а много просветено и хуманно отношение към живота, дори в съвременния смисъл на думата. Имам предвид и епилога. Всичко се превръща в типична религия едва когато отношението към живота е забравено или потиснато, вероятно защото тези, които скоро са били на власт, са имали повече предимства по този начин (както се случва във всички религии в даден момент). **Както и да е, оригиналната еврейска религия** (или просто отношението към живота) **е единствената религия** (ако все пак използваме термина "религия" тук):

- **Което се отнася до истинската моногамия** . Става дума за моногамията, която не е насилствена, а се случва и към която се стремим напълно доброволно и с радост, и която също така не се живее само след брака, а за моногамията, която е наистина истинска, че има само един сексуален партньор през целия живот (освен в случай на вдовство). Това означава, че не става дума само за живот в моногамия, но и за подготовка чрез отказ от задвижвания преди брака. Така че моралът на моногамията трябва да може да бъде достатъчно привлекателен, за да бъде желан от младите хора.
- И ако тази моногамия наистина се живее като цяло, тогава се реализира и визията за хармония между хората без страхове и в неопетнена човечност, **конкретизирана от райската утопия на голотата**. По този начин историята за рая в Библията никога не е била и не трябва да бъде разглеждана като историческо събитие (както не са разглеждани и други ранни истории, например историята за сътворението на света). Авторите, които са я написали преди 3000 години, със сигурност не са я възприемали като "буквална", както ни се преподаваше в часовете по религия на децата ни в миналото и както някои секти я възприемат и преподават и днес. По-скоро това е разказ срещу проституцията в култовете на плодородието в чест на божествата, които са били разпространени по времето, когато е написан разказът (вж. стр. 50) - такова божество на плодородието следователно стои зад змията st "Поклонението" чрез сексуално общуване, разбира се, означава и нарушаване на утопията за истинска моногамия, а последицата от това е "срам, който крие частите на тялото" (накратко KTVS). Това означава също, че в разказа за Адам и Ева се казва, че след като се реализира утопията на истинската моногамия, този срам става ненужен.

- Вярата в Бога е по-скоро второстепенна. Защото богът по принцип е създаден само за да бъде авторитет за собствения народ, който стои зад идеята за моногамията, и за да има аргументи срещу другите богове, които тези малки човешки култове уж трябвало да почитат.

- Еврейската религия е преди всичко единствената религия, **в която жената също има право да изпитва оргазъм**. Разбира се, за да функционира истинската моногамия, е важно жената да постига удовлетворение и в сексуален план, т.е. да изпитва оргазъм. Това не означава оргазъм, както го вижда психологът Вилхелм Райх, който може да бъде постигнат с помощта на всякакви технически трикове, а по-скоро оргазъм, който възниква почти спонтанно от хармонията или също от сродството на душите на двама души, т.е. само с най-леките докосвания и най-вече без проникване, по принцип дори напълно облечени. (Забележка: Този оргазъм трябва да бъде цел и за първи път днес, защото според информация от вестник DIE WELT поне две трети от всички жени никога не изпитват оргазъм!)

Ако това не е велика религия, която е била измислена по онова време срещу нечовешките религии и която днес би имала качествата да победи всички останали религии, които в крайна сметка често са само култивиране на преживени травми, съчетани с фолклор и суеверия (към които след това се прибавят бизнес интереси и властови структури и необходимостта от разграничаване от другите)! Оставам с впечатлението обаче, че обикновено дори евреите нямат представа за това.

Проблемът по времето на Исус бил, че тази еврейска "първоначална религия" по негово време вече била съвсем очевидно "погребана" или поне до голяма степен изпаднала в забвение и затова никой от властите, които имали думата по онова време, не се интересувал повече от нея. Еврейската религия до голяма степен е замръзнала в култ - и сексуалното насилие се е превърнало почти в норма. И така, този строител на къщи или изпълнител Исус (за "изпълнител" вижте следващата точка) трябва да е попаднал на това и да е видял крещящо несъответствие между претенциите и реалността на еврейската религия и да се е опитал да върне първоначалната религия към живот. Сигурно се е разбирал много добре с обикновените си колеги, но е имало и много други, които не са се интересували от точно това.

Така или иначе, с моите познания на богослов и след 30-годишен професионален опит като учител, се опитах да съчетая идеалите на старата еврейска утопия в положителна концепция в тази работа, така че те да бъдат достъпни за младите хора. Защото младите хора все още имат идеали за подобна утопия и биха искали да ги реализират, стига да знаят как.

И мисля, че тук не се справям зле, вижте втората част на този брой! За съжаление обаче, когато бях учител, всичко още не беше напълно развито.

Бог също така пише направо на криви линии: Чрез противниците на вярата към истинския Исус.

Теология и практика на вярата след истинския Исус: Истинският Исус вероятно е бил по-скоро типичен разследващ журналист (както бихме казали днес) - и заради това е трябвало да умре. След това противниците му го фалшифицират напълно, така да се каже.

Има доста критици както на църквите, така и на християнската вяра като цяло, които твърдят, че цялата християнска религия е празна фантазия, че тя е повече или по-малко измислена, че в основата си е лъжа и измама.

Тези критици очевидно се отразяват в голяма или дори в най-голяма степен на богословите и другите представители на църквите - много често те сякаш не ги забелязват и затова не се интересуват от тях. Те продължават да работят така, сякаш всичко, което изследват и прокламират, е на твърда основа.

Но смятам, че сред тези критици на християнската религия и църква има и доста сериозни учени, които определено трябва да бъдат възприемани сериозно. Не е ли дори в съответствие с добрата вяра в Бога да вярваме, че ако се занимаваме с такива критици, които трябва да бъдат приемани сериозно, това ще доведе до нещо положително за нашата вяра, а оттам и за Църквата?

Тук имам предвид по-специално три от тях:

1. Карлхайнц Дешнер (1924-2014), който все пак е учил богословие, философия, литература и история - и също така е получил докторска степен. В книгата си "Der gefälschte Glaube - die wahren Hintergründe der kirchlichen Lehren" (Фалшивата вяра - истинската предистория на църковните учения) той описва (както впрочем и други), че повечето от съдържанието на вярата са плагиати от древни нехристиянски религии,

А ето и три снимки, които показват, че основните християнски "истини на вярата" са плагиатство от други религии:

Мозайката "Европа със Зевс, облечен като бик" се намира в Националния музей в Неапол. Не е необходимо да отпечатам снимка на паралелния разказ в Новия завет за "Благовещение на Мария".

като например раждането от девица или зачеването от божествен баща, синовността на Бога, изкупителната функция на Божия син, чудесата, дори разпъването на кръст на бог, възкресяването на мъртвите и възкресението, култовите празненства с хляб и вино.

Изида под формата на птица при събуждането на Озирис, който е загинал в битката със злото и след това е прекарал три дни, посещавайки душите на

мъртвите в подземния свят - релеф в моргата на Сет I в Абидос (Египет) - така че историята за възкресението на Исус не е нищо ново.

Релефът на Възнесението на император Антоний Пий и съпругата му Фаустина се намира във Ватиканските музеи (аз снимах гипсовата отливка в Римско-германския музей в Майнц). Със сигурност сте запознати с картините на Успение Богородично, а още повече с тези на Мария.

2. датският индолог Кристиан Линдтнер (1949 - 2020) с професионалните си познания по гръцки и латински език и древноиндийските езици санскрит и пали. В книгата си "Тайните на Исус Христос" Линдтнер описва как Новият завет очевидно до голяма степен е плагиатство от древни индийски будистки текстове - "подправени" с "вложки" от митологиите, характерни за Запада, а също и от юдаизма. Линдтнер обяснява това с думите, че будистките монаси са искали да създадат будизъм за Запада, но са се интересували само от будистката философия и така са вградили този будизъм във (външна) "рамка", която е била обща за Запада. Следователно "будисткият герой" в будизма за Запада е Исус, измислен от будистите, и така Линдтнер стига до квинтесенцията "Исус е Буда". Повече за Кристиан Линдтнер на <https://unser-mittleeuropa.com/memoriam-dr-phil-christian-lindtner-1949-2020/> (или по-лесно да се търси, като се напише в Google: "Christian Lindtner" и "Our Central Europe").

3. еврейско-английският изследовател на Талмуда Хаям Макоби (1924-2004), който напоследък е професор в Центъра за еврейски изследвания към университета в Лийдс. В книгата си "Митотворецът" Макоби се занимава с този "новодошъл" Павел - и описва, наред с други неща, как той пренася "историите" и обредите, известни му от детството в Тарс, главен център на понякога кървавия култ към Атис и Адонис, върху Исус и така създава напълно нова религия, която няма нищо или поне няма много общо с истинския Исус. И така, както Линдтнер казва "Исус е Буда", Макоби би казал - свободно въз основа на Павел - "Исус е Атис".

Това, което тези трима критично настроени учени са открили, всъщност би било смъртоносен удар за нашата християнска вяра. В края на краищата тя се върти около най-важните учения, които изграждат нашата вяра.

Но това не е краят на деня!

Решавачият намек за това, какво е бил Исус, на какво се е посветил и защо е бил убит толкова жестоко, изненадващо получих от един съсед, фермер, в Knolleburekaff ("село за отглеждане на захарно цвекло") западно от Кьолн (там отглеждат дори повече от захарно цвекло), където живея. Веднъж беше отдал под наем един от апартаментите си в преустроената "кариера" в полето на сутеньор, професионалист в демимондата, и беше разговарял с него за "сферата му на дейност". И когато по някое време той разговаря с мен, стигнахме до заключението, че известната история за Исус, който спасява грешник от убиване с камъни в Евангелието на Йоан, е очевидно история за наказание от демиурзията. Защото кога се случва жена да бъде хваната с червени ръце да "върши такова нещо" - и да има двама "ловци", които след това тичат направо към съда, знаейки, че това означава смъртно наказание за хванатата жена? Това така или иначе никога не се случва, освен ако нещо не е уговорено умишлено тук. Исус със сигурност е знаел всичко това. Защото той - вероятно от предишната си работа като строител на къщи в семейна строителна група в цялата област - е бил приятел и с проститутките и митарите (или по-скоро с бирниците) и със сигурност е разговарял и с тях за проблемите им. И оттам е научил например как жените са били изнудвани да проституират - според "процедурата с двама свидетели" от историята за красивата Сусана в приложението към книгата на Даниил: "Или ще правиш секс с нас (което по онова време е означавало да проституираш), или ако откажеш, ще те докладваме на съда и ще кажем, че сме те хванали да правиш секс с млад мъж, но той е избягал, тогава ще бъдеш екзекутирана." Така че една привлекателна жена е имала избор само между проституция и смърт срещу такива мъже - така че няма шанс. А в случая с грешницата от Евангелието на Йоан ситуацията очевидно е малко по-различна: тя със сигурност е била проститутка и по някакъв начин е нарушила правилата на своята "професия" - не знаем каква е тя, но това не е важно - и сега трябва да

бъде наказана за това. Може би е укрила точните си доходи и не ги е предала правилно? Може би и тя е чула за речите на Исус и е искала да напусне професията си? Заради това нейните "покровители" (или сутеньори) са я устроили така, че да я хванат да прави секс с ухажор (това е било уговорена история, така че ухажорът е успял да избяга неразпознат) и затова трябва да бъде наказана - особено като предупреждение за "другите жени на покровителите", за да не вършат и те подобни глупости...

Ако правилно тълкувам картината "Исус и грешникът", художникът Лукас Крапах Старши (1472-1553) е имал същото мнение за разказа в Евангелието на Йоан, както и аз, че следователно става дума за криминална история. Не мисля, че можете да го обрисувате по-

ясно, ако смятате, че бъдещите наркомани са престъпници, поне не изглеждат като нацупени морализатори. А двамата "мъдри възрастни господа" отзад вдясно са типичните високопарни теолози и философи (а вероятно и повечето журналисти), които винаги виждат само повърхността и не знаят (не искат да знаят) какво се случва в действителност. По този начин престъпниците могат да продължат да правят каквото си поискат. Завладяваща картина! Вече знам защо ми нарисуваха това във Виетнам!

Исус е бил свидетел на това брутално поведение - и го осъжда в публични речи: "Срещу греха, срещу лицемерите, за любовта". Така че той се е изправил срещу очевидно много силната демимонда, днес бихме казали "мафия". Така че той трябваше да умре за това.

Така че Исус не е бил основател на религия, както го описва НЗ, а нещо като разследващ журналист като разследващите журналисти Петер Р. де Врис (Нидерландия), Ян Куциаки и неговата годеница Мартина Кушнирова (Словакия), Дафне Каруана Галиция (Малта) и Джамал Хашоги (Саудитска Арабия) в наше време. Така че той е разбрал за престъпните машини във връзка с проституцията и парите (типичните бизнес сфери на мафията, в които функционерите на властта са участвали или са гледали отстраняване "на място" и след това, при липсата на обичайните днес

медии, е оповестил това в публични речи - които по-късно са се превърнали в повече или по-малко набожни проповеди, които не са навредили на никого.

И как се е появил този "плагиатски Нов завет"? Въпросът всъщност е доста прост, щом се разбере каква е половината свят, срещу който се е обявил Исус. Защото със смъртта на Исус, разбира се, не са умрели и идеите на Исус, той е говорил публично достатъчно дълго и затова е имал и последователи. И след смъртта му някои от тях започнаха да продължават да живеят в неговия дух. Това никак не се харесва на противниците на Исус. Но как трябва да постъпят, за да "разсеят" загрижеността на Исус? Днес познаваме подобен проблем с изтриването на файлове от твърдите дискове на компютрите. Ако ги изтриете с натискане на функцията "изтриване", съдържанието, разбира се, остава там, само че вече не можете да го намерите. Но има програми, с които да ги намерите отново. Нещо е наистина изтрито само когато съдържанието, което трябва да бъде изтрито, е презаписано с ново съдържание. Така е било и с посвещението на Исус - затова то е било пренаписано с "ново съдържание", т.е. с концепция от всички тези плагиати от други религии, които днес познаваме като "Нов завет". Така че Новият завет не е рекламно и назидателно съчинение ЗА истинския Исус, а гениална диверсионна маневра СРЕЩУ истинския Исус и неговата кауза - със средствата на времето, както са плагиатствани историите на боговете и будизма.

И този "наркоман" Павел очевидно е играл водеща роля в това заличаване и пренаписване, защото е измислил идеята да превърне смъртта на Исус на кръста в жертвена смърт, търсена от самия него - за изкуплението на човечеството от каквото и да е...

Това също така означава, че тримата критици на нашата религия, цитирани в началото на тази статия, са напълно прави в критиката си - само че решението на проблема може да изглежда малко по-различно от това, което те са си представяли.

Повече подробности по този въпрос и най-вече какво означава за нас днес откриването на истинския Исус можете да намерите в интернет в рубриката "Идеология на Исус" на уебсайта www.michael-preuschoff.de - също на няколко езика (преведено с най-добрата в момента програма за превод www.deepl.com).

Но вече чувам критиците да казват: Ако приемем, че историята за греха от Йоан 8 наистина е история за наказание на половин свят, то следователно тя е индикация за истинския Исус. Но как може да се изхвърли зад борда цялото традиционно богословие въз основа на едно-единствено косвено доказателство? В отговор на това мога само да отбележа, че в един неясен случай човек може много добре да възстанови делото напълно от едно добро косвено доказателство! А случаят с Исус е наистина крайно неясен - никой не знае например кой е написал Новия

завет (във всеки случай това не са учениците на Исус или други хора, които са го преживели лично), защо е бил написан и как е успял да стигне "сред хората".

И най-вече: със завръщането към ангажимента на истинския Исус - т.е. към една "идеология на Исус" - нашата религия, разбира се, ще изглежда по съвсем различен начин, тя вече няма да бъде религия на свещеници и учени, религия на догми и вяра, а следователно и религия на властта и господството, чиито основни цели са прошката и увереността в живота след смъртта, а високо етично отношение към живота с разумни правила на играта. И тези разумни правила ще бъдат такива, че всеки да може да ги приеме, особено по отношение на сексуалния морал. Те обаче трябва да бъдат научени на това още от детството. Под "всички" имам предвид и мюсюлманите - според опита ми на учител именно техните момичета са най-заинтересовани. Така или иначе не можем да достигнем до "старите хора", но можем да достигнем до младите! Разбира се, за нас е трудно да достигнем до тях като цяло, но ако спечелим нашите млади християни, тогава думите ще се разнесат - и особено в нашата интернет епоха - също и сред мюсюлманските младежи!

А ето и нещо от реалността на днешния живот: как вместо идиотско джендъризиране на езика, жените и момичетата наистина могат да бъдат подобрени.

Всъщност за проблема с джендърството междувремево беше казано достатъчно: Това пре моделиране е напълно безсмислено и напълно излишно, а често и смешно разваляне на немския език. Предполага се, че тя ще доведе (като вълшебната дума абракадабра) до по-голямо равенство между половете и по този начин до по-нататъшно повишаване на статуса на жените. Но опитът показва, че това просто не работи с такъв "език на вълшебните думи", езикът просто не може да постигне такова надграждане - защото винаги е обратното: променената реалност предизвиква - ако изобщо е необходимо - промяна в езика. Така че трябва да се погрижим да променим реалността по различен начин!

А с джендърството в селото отново се вкарва ново прасе - с цел да се гарантира, че всичко ще остане същото по отношение на това, което е действително важно и което трябва да се промени! И вероятно така е и в други страни - с какви ли не "други сечива", които всъщност са неефективни за реалното усъвършенстване на жените.

Това, което имам предвид, може би най-добре се изразява в един разговор, който проведох с майката на един ученик сравнително скоро след началото на моята "кариера" като учител в професионално училище по повод на родителска среща: преди много години тя ме беше попитала на родителска среща за целта на моето религиозно образование. Отговорих доста лекомислено: "Момичетата са малко шизофренични. Тя: "???" Аз: "Ами, те са паникьосани от безобидното и райското, където биха могли да съберат и полезни знания за човешката

природа и да вдъхновят мъжете, които искат да са наред с красивия морал, а именно "голи на плажа". Но проблематичният, а именно сексът с твърде често съмнителни партньори, който понякога им причинява и травми за цял живот, е това, което те искат и правят." "И какво искаш да правиш сега - каза майката?" Аз: "Момичетата правят по едно на друго." Майката: "Ако можеш да направиш това, значи си добър!"

Да, какво всъщност се случва тук?

Работата е там, че ние, хората, по природа сме високоморални същества, особено в сексуалната сфера - и то още от младостта, особено момичетата. И тъй като те не са научени на никакъв ясен морал - природата им е дала мозъка си и за това - те възприемат морала, който е разпространен в тяхното общество, а именно псевдоморала на враждебност към тялото, така че от детството си се научават да се срамуват от тялото си. Защото особено частите, които ги отличават от противоположния пол, очевидно са нещо, което човек предпочита да не показва на другите, което означава, че те трябва да са нещо зло. Защото особено частите, които ги отличават от противоположния пол, очевидно са нещо, което човек предпочита да не показва на другите, т.е. следователно те трябва да са нещо зло.

Оттук и срамът! Но животът продължава - и в един момент противоположният пол също започва да представлява интерес. Всъщност това би било напълно достатъчно за младите хора, които винаги са в един вид "фаза на ухажване", за да намерят подходящия за тях партньор, да видят и покажат - с други думи, една напълно безобидна игра, за да се опознаят. Но това не е възможно - подобно безобидно поведение е невъзможно поради възпитанието в телесна враждебност или дори срам. Защото освобождаването от срама би било обичай на проститутка - а човек не е проститутка и не иска да бъде такъв. Защото това би противоречало на високия морал...

Какво да правим? Тъй като сексуалният контакт така или иначе трябва да се случи някой ден и тъй като, както всички казват, не при всички се получава добре, момичетата си казват: "Тогава да го направим! В края на краищата сексуалният контакт е част от сексуалното самоопределяне и признак за успешна еманципация. И всички говорят за това, че това е напълно нормално и дори трябва да бъде - също като знак, че сте нормални и здрави". Така че те започват това - и често с партньори, които всъщност са неподходящи - както е било по време на разговора с майката.

Но това изкривяване на морала - кое всъщност е безобидно забавление и нещо напълно естествено (само ако се прави както трябва) и кое не е толкова безобидно и какво трябва или не трябва да се прави от младите хора в зависимост от ситуацията - преобръща сексуалния морал в нашите цивилизации. По времето на Исус момичетата и младите жени с високо ниво на престъпна енергия са били възпирани от естествено

високия си морал чрез открито престъпни методи - днес те са програмирани с безразличие и липса на съпричастност чрез манипулиране на псевдоморала.

Да се оправи нещо тук - като се започне от младите хора - и да се ангажираме, това е задачата на нашата религия - според идеологията на Исус. Това би довело до успешно сексуално самоопределяне, а също и до истинска еманципация, особено за момичетата, а оттам и за жените на по-късен етап от живота им - ако, от една страна, преодолее враждебността към тялото и, от друга страна, осъществяват сексуални контакти само там, където им е мястото по природа, а именно в семейството (защото в процеса могат да се родят деца - а децата принадлежат на семейството)!

А що се отнася до срама, той идва само от това, че не живеем според естествения си морал - който е моногамен. И ако живеем по този естествен морал, срамът автоматично ще изчезне, така да се каже, като лош кошмар. Пътят към този естествен морал е да направим момичетата по-хитри в това отношение!

Един от идеалите на Лукас Кранах Старши, който е бил едновременно художник и хуманист, е бил, че моралът и голотата принадлежат един към друг, че може би истинският морал е възможен само ако е съчетан и с голота (разбира се, само там, където е подходящо). Много добър пример за това съчетание е образът на римската гражданка Лукреция, макар че съдбата ѝ е тъжна. Била е изнасилена и е страдала толкова много от това ужасно преживяване,

за което е била невинна, но с което не е искала да живее повече, че се е самоубила. Затова римляните я смятат за олицетворение на морала. Именно в този смисъл я рисува Лукас Кранах Старши.

Но с оглед на тази грандиозна манипулация глупостта с вергендерността е също така перфектна червена херинга. Повече по този въпрос на www.michael-preuschoff.de, тук, особено в онлайн книгата "Jesusideology".

Михаел Преушоф, дипломиран теолог и пенсиониран учител по религия в професионално училище, електронна поща: hpreuschoff@gmx.de

Преведено от немски език с www.deepl.com

VENUSDIENST

Karin Freiwald – meine Jahre als Hure

Offene Worte
über die Sexarbeit

Mit historischen Streiflichtern
zu »Liebe, Lust und Laster«

Karin Freiwald – links oben wenige Monate vor dem Beginn ihrer Sexarbeit, rechts oben ihr »Werbefotos im Clubbordell«. Links: im ersten Jahr als Prostituierte.

In ihrer autobiographischen Erzählung schildert Karin Freiwald mit beachtlichem Bekennermut den Werdegang zur Hure und erinnert sich an die eindrucksvollsten Erlebnisse und Erfahrungen während der Zeit als Sexarbeiterin. Sie ermöglicht den Lesern einen tiefen Blick in die eigentümliche Welt der Prostitution.

Запознах се с тази книга "Venusdienst - Karin Freiwald - Meine Jahre als Hure" (Служба на Венера - Моите години като курва) от приятел, когато тя беше в интернет. И докато я четях, съвсем

случайно попаднах на пасаж (страници 34 и 35), в който се цитира моят уебсайт:

В един уебсайт (www.basisreligion.de) наскоро намерих аргументация по темата за бимбосите, която много точно описва корените на определен поведенчески отпечатък: "Преди обаче да си вирнем носа към едно такова уж неморално момиче, трябва да си дадем сметка кой всъщност е неморален тук. Как се е справяло такова момиче в миналото? Дали от детството си не е била научена на робски морал с всякакви табути и страхове, което е насърчило нейната глупост и наивност? Нима не му е било внушавано, че срамът е оплицетворение на всякакъв морал, и нима това не го е насочвало в погрешна посока и не го е карало да се интересува повече?" (Забележка: оттогава предпочитам друга линия на аргументация, която, надявам се, е по-привлекателна).

Мисля, че с основание мога да се гордея, че една проститутка, жена от бранша, така да се каже, е съгласна с мен (т.е. с един богослов!), че младите хора са изпратени в погрешна посока с предразположението си към висок (сексуален) морал. Случаите на злоупотреба, за които се говори толкова много днес, със сигурност са много лоши, но мисля, че те са само върхът на айсберга: Ние просто нямаме благоприятен за морала културен климат - и за това са виновни най-вече религиите! Защото още от детството си хората не усвояват - особено чрез религиите - истински морал, а само илюзорен морал, а именно този на срама (или също на враждебността към тялото). Истинският морал, особено при младите хора, особено при момичетата, които все още нямат "сексуален опит", които със сигурност имат известно любопитство, но не и (все още) принуда да го повторят, трябва да идва от съзнанието, а не от банския костюм или бикините. Но точно този вид съзнание не интересува религиите. И нито религиите, нито някой друг прави някакви изследвания по този въпрос, въпреки че точно тук може да се направи нещо!